

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fastlæggelse af Arbejdstiden i Landbruget.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2499; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 1312).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Det Lovforslag, som det ærede Medlem Hr. Chr. A. Christiansen har forelagt paa det kommunistiske Partis Vegne, drejer sig om Fastlæggelse af Arbejdstiden i Landbruget. Som det ærede Medlem selv udtalte i Forelæggelsestalen, er Forslaget, selv om der er foretaget nogle Ændringer, i Realiteten det samme som det Forslag, det ærede Medlem forelagde i Foraaret. Jeg tilraadede dengang det høje Ting at stemme imod Lovforslaget, og det blev henvist til Behandling i et Udvalg paa 15 Medlemmer. Jeg kan i det væsentlige henholde mig til mine Bemærkninger, da det tilsvarende Forslag i Marts Maaned var til første Behandling, og jeg vil gerne igen betone, at vi aldrig her i Landet har haft en Lovgivning, som fastlægger Arbejdstiden i Landbruget; dette Spørgsmaal har hidtil altid været løst gennem Parternes Aftale eller ved kollektivt Overenskomst. Spørgsmaalet er jo en Del af det meget vigtige Spørgsmaal om, hvilke Arbejdsbetingelser der kan bydes Landbrugets Medhjælpere, og det har derfor naturligvis den største Interesse, ikke alene for Landbruget, men for hele Befolkningen.

Jeg mener imidlertid fortsat ikke, at Spørgsmaalet om Arbejdstiden inden for Landbruget kan løses ved Gennemførelse af det nu forelagte Lovforslag, hvori man ogsaa i høj Grad savner den omfattende Undersøgelse, som maatte gaa forud for Gennemførelsen af et saa vidtgaende Forslag. Jeg maa derfor fraraade det høje Ting at vedtage det forelagte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Chr. A. Christiansen): Jeg føler mig egentlig heller ikke foranlediget til at komme med noget længere Indlæg angaaende det forelagte Lovforslag. Jeg kan jo henvise til, at det har været behandlet i sidste Samling — jeg henviser til Rigsdagstidende, Sp. 3534—37, angaaende vor Motivering for Lovforslagets Forelæggelse. Siden da

er der sket lidt angaaende Arbejdstiden i Landbruget; ved Foraarets Forhandlinger opnaaede Landarbejderne en mindre Forbedring af deres Arbejdstid, men det kan fastslaas, at netop dette Aars Forhandlinger gør det endnu mere paakrævet, at der lovgives paa dette Omraade, idet det kan konstateres, at Landbrugets Arbejdsgivere ikke frivilligt ønsker at indgaa paa den gennemsnitlige 8 Timers Arbejdsdag i Landbruget. Det er nu næsten en Menneskealder siden, at de øvrige Fags Arbejdere her i Landet fik 8 Timers Arbejdsdagen indført, og det maa derfor være paa høje Tid, at ogsaa Landbrugets Arbejdere faar ordnede Arbejdsforhold, faar 8 Timers Arbejdsdag. Det er jo fortrinnsvis unge Mennesker, der beskæftiges i Landbruget, og ogsaa sundhedsmæssige Hensyn gør det paakrævet, at de faar en ordnet Arbejdstid, saaledes at der sættes en Grænse for, hvor lang deres Arbejdsdag kan være. Netop disse unge Aargange har Krav paa at have den nødvendige Fritid til Raadighed til Dygtiggørelse og Uddannelse, og det er mere end nogen Sinde før paakrævet, at der tilvejebringes Forhold, som kan holde Arbejdskraften fast ved Landbrugsarbejdet. Vi maa henvise til den almindelige Debat om dette Spørgsmaal, hvor det jo fremføres, at Landbruget mere end nogen Sinde maa arbejde for en Mekanisering. Ogsaa af Hensyn til Konkurrencen med Udlandet er det nødvendigt, at Mekaniseringen tages op og gennemføres i større Omfang, end det hidtil har været Tilfældet.

Den højtærede Arbejds- og Socialminister fremhævede, at der aldrig har været lovgivet paa dette Omraade før, men der er jo saa mange andre nye Omraader, der tages ind under Lovgivningen, at det vel ikke behøver at betyde, at der ikke kan lovgives om 8 Timers Arbejdsdagen i Landbruget. Den højtærede Minister fremhævede ogsaa, at det skulde undersøges, hvordan Forholdene ligger i andre Lande. Jeg synes netop, at der har været Tid, siden dette Lovforslag blev behandlet sidst, til at foretage saadanne Undersøgelser, og saafremt Lovforslaget gaar i Udvalg, hvad jeg forventer, vil jeg gerne anmode den højtærede Minister om, at disse Undersøgelser fremmes mest muligt. Jeg forventer, at dette Forslag nu underkastes en virkelig Realitetsbehandling og ikke syltes i et Udvalg, som det var Tilfældet i sidste Samling.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at Lovforslaget gennemføres, til Gavn for hele Landbruget.